

kunde vi alle mødes og stemme i god Forstaaelse og med velberaad. Nu for Udvalgsflertallets Forslag. Det vil være til Gavn for Forfattere, Kunstnere og for alle, der direkte have Interesse dert, saavel som for det Land, vi alle tilhøre, og for de Arbejdere, der leve af denne Produktion. Jeg tror, intet bør stræmme os tilbage, og de mange Betæneligheder, der ere nævnte, ville sikkert falde til Jorden, naar vi have haft Lejlighed til at prøve, hvorledes Lovforslaget virker. Skulde det vise sig, at det virkede mindre gunstigt, end vi onskede, ere vi ikke bundne for Livstid til dette Forslag, saa have vi Lov til at vende om igen. Det er ikke saa farligt at gøre denne Prøve som at undlade det. Da Norge har tiltraadt Bernerkonventionen, da vore Forfattere have faaet mere og mere Plads i Udlandet for deres Værker, er der Anledning til at stemme for et Forslag, der kan give os Afgang til at slutte os til Bernerkonventionen. Det er i højeste Grad ubetimeligt at vente, og derfor anbefaler jeg ærede Medlemmer at stemme for Udvalgsflertallets Forslag, som det foreligger i Dag.

Alberti: Jeg skal naturligvis ikke komme ind paa en Smødegaaelse af alle de Enkeltheder, som ere komne frem fra de ærede Talere, der have haft Ordet. Det vilde blive for vidtløftigt, og det vilde tillige blive en Gentagelse af alt, hvad der er blevet sagt i denne Sag, baade i Dag og ved tidligere Lejligheder, og jeg skal derfor kun omtale ganske enkelte Punkter. Den ærede Ordfører oplæste en stækkelig lang Liste over Forfattere, hvis Arbejder ere blevne oversatte i Udlandet, men han glemte at fortælle, hvor mange der ville kunne gøre sikker Regning paa at faa Betaling for deres Arbejder, naar Bernerkonventionen kom i Gang. Men for øvrigt vil jeg over for denne Op læsning sige, at jeg meget vel kunde oplæse Medlemslisten over Ordførerforeningens 705 Medlemmer, og den vil det ærede Medlem dog ikke være i Stand til at overbyde. Det blev udtalt, at vi ikke havde Raad til at hde vore aandelige Arbejdere nogen større Vøn. Nej, naturligvis, thi vi ere jo et lille Land, og det gælder ikke blot om vore aandelige Arbejdere, men det gælder om os alle, selv de, der indtage de højeste Stillinger, at vi maa nøjes

med væsentlig mindre, end hvad der i Udlandet bydes. Mænd i lignende Stillinger. Jeg skal dog i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa, at vi her hvert eneste Aar bevilge Penge og ret store Penge paa Finansloven til forskellige Forfattere. Jeg gad vide, om de Forfattere, der faa Tilskud paa Finansloven, ville gaa med til, at vi sagde til dem; Nu vel, vi ville gaa ind i Bernerkonventionen, men saa stryge vi eders Tilskud paa Finansloven, thi nu ere I jo satte i Stand til at konkurrere i Udlandet og tjene store Penge i Udlandet. Jeg tror, de ville betafte sig. Den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Berninge (H. Holm) henviste lige over for de Ulemper, de maatte indrømme, der kunde opstaa af Bernerkonventionen, til, at man kunde omgaa denne ved i Tidsskrifter at bruge Referatform, eller ved at omskrive Artiklerne. Det er ganske ejendommeligt, at man vil indlade sig paa at gaa med til en Lov, som man saaledes straks anviser en Vej til at omgaa; men jeg skal lige overfor dette yderligere henbise til, at Lovforslagets § 13 forbyder en saadan Omarbejdning, naar der ikke derved fremkommer et selvstændigt Værk, og man kan dog ikke falde det et selvstændigt Værk, naar man skriver det samme blot med andre Ord. Saa sagde den ærede Ordfører, og den højtærede Minister sagde det samme, at de Misbrug, som ubestrideligt have fundet Sted, aldeles ikke skyldtes Bernerkonventionen, men de fremmede Landes Lovgivninger. Hertil vil jeg sige, at disse Misbrug efter min Mening hverken skyldes Bernerkonventionen eller de fremmede Landes Lovgivninger, men de skyldes begge Dele i Forening. Bernerkonventionen kan ingen Stede gøre, naar man holder sig borte fra den, og det enkelte Land kan vel indrømme sine egne Forfattere og Komponister store Rettigheder uden derfor at tage sig lige saa varmt af de udenlandske; først naar begge Dele gaa sammen, avler det saadanne Uhyrer som det Pengeafpresningsbureau, hvormod der er fremkommet saa udsørgelige Oplysninger. Nu siger man vel, at de fremmede Lande have en mindre heldig Lovgivning paa dette Omraade, men hvorfor skulle vi vel antage os for at være saa meget klogere end f. Eks. Belgien, Svejt og Elsas-Lothringen? Vi have vel Enhedringsforslag Nr. 5, men hvem kan indestaa